

Full diocesà

14 d'agost del 2022

15 d'agost:

L'Assumpció
de Maria en cos
i ànima al cel

L'Assumpció de la Verge, S. Aleksic (1906), Novi Sad (Serbia)

«Per què no judiqueu vosaltres mateixos què heu de fer?»

Diumenge XX durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre de Jeremies

En aquells dies, alguns dels principals de Jerusalem digueren al rei: «Que Jeremies mori d'una vegada. Aquest home no fa sinó desmoralitzar els guerrers que queden a la ciutat i tots els restants del poble. Aquest home no vol el bé del poble, sinó la seva perdició.» El rei Sedequies els respongué: «Està a les vostres mans.» El rei era incapaç de negar-los res. Ells, doncs, prengueren Jeremies i el tiraren a la cisterna de Melquies, fill del rei, situada al pati de la guàrdia. L'hi baixaren amb unes cordes. A la cisterna no hi havia aigua, sinó fang; Jeremies quedà enfonsat en el fang. Llavors Abdemèlec, un home del palau reial, anà a trobar el rei a la porta de Benjamí i li digué: «Rei, senyor meu, no està bé això que aquests homes han fet amb el profeta Jeremies: l'han tirat a la cisterna, i ara, que ja no hi ha pa a la ciutat, es morirà allà dintre de fam.» Llavors el rei donà aquesta ordre a Abdemèlec, el cusita: «Emporta't tres homes i treu de la cisterna el profeta Jeremies abans no es mori.» (38,4-6.8-10)

Salm responsorial

Senyor no tardeu a defensar-me.
(39)

Lectura de la carta als cristians hebreus

Germans, envoltats d'un núvol tan gran de testimonis, que ens ensenyen com hem de viure la fe, alliberem-nos de tot impediment i del pecat, que amb tanta facilitat ens lliga i, sense cansar-nos-en, llancem-nos a córrer en la prova que ens ha estat proposada. Tinguem la mirada fixa en Jesús, que ha obert el camí de la fe i el duu a terme. Ell, per arribar a la felicitat que li era proposada acceptà el suplici de la creu, no fent cas de la vergonya que havia de passar; així s'assegué a la dreta del tron de Déu. Tinguem present aquell que aguantà un atac tan dur contra la seva persona de part dels pecadors; així no us deixareu abatre, cansats de resistir. En la vostra lluita contra el pecat, encara no us hi heu enfrontat fins a vessar la sang.
(12,1-4)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluç

En aquell temps, Jesús deia als seus deixebles: «He vingut a calar foc a la terra. Com voldria ja veure-la cremar! He de

passar la prova d'un baptisme. Com em sento el cor oprimat fins que no l'hauré passada! Us penseu que he vingut a portar la pau a la terra? Us asseguro que no. És la divisió, el que he vingut a portar. Des d'ara dins una mateixa casa n'hi haurà cinc de dividits: Tres contra dos, i dos contra tres. El pare renyirà amb el fill i el fill amb el pare; la mare renyirà amb la filla i la filla amb la mare; la sogra renyirà amb la nora i la nora amb la sogra.»

Deia també a la gent: «Quan veieu sortir un núvol a ponent, dieu tot seguit: "Ja ve la pluja." I efectivament, la pluja arriba. I qual el vent bufa del sud, dieu: "Farà calor." I en fa. Hipòcrites! Vosaltres sabeu endevinar el temps per l'aspecte de la terra i el cel, i ara no endevineu quins moments esteu vivint? Per què no judiqueu vosaltres mateixos què heu de fer?» (12,49-57)

«Tinguem la mirada fixa en Jesús, que ha obert el camí de la fe i el duu a terme»

El foc de l'amor

Joan Mir Tubau, prev.

Jesús es deleix per encendre el foc de l'amor del Pare en cada cor humà i desitja vivament que s'escampi arreu de la terra.

Sap que per a dur a terme el seu afectuós compromís amb el món haurà de passar la prova del baptisme de la sang, i sap també que serà signe de contradicció —una bandera combatuda—: els uns aniran a favor seu, els altres en contra; hi haurà qui el seguirà i qui li girarà la cara, i fins dintre d'una mateixa família es produiran divisions.

D'aquest baptisme, però, en sorgirà una nova realitat, animada des del si creador de Déu. El futur ja és ara. Ho deia Dag Hammarskjöld, antic secretari general de l'ONU i premi Nobel de la Pau: «L'hora present és filla del passat i mare gestant del futur, i té les arrels en l'eternitat.»

Déu habita en les nostres febleses, dubtes i desenganys. Desitja que la seva voluntat i la nostra s'agermanin, i ens demana l'esforç d'estimar de debò, amb un amor com el seu, que abandonem la via ampla del «tot s'hi val» i ens endinsem per la porta estreta de l'exigència i la rectitud.

Jesús critica els deixebles perquè saben reconèixer el temps atmosfèric però no saben llegir els signes dels temps que estan vivint.

La imatge

L'adéu de crist a la seva mare - Federico Barocci (1612)

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

15 dilluns

L'Assumpció de la Mare de Déu
(festa de precepte)

Ap 11,19a;12,1-6a.10ab/Salm
44/1C 15,20-27a/Lc 1,39-56

16 dimarts

—Sant Roc de Montpeller
—Santa Serena, emperadriu
Ez 28,1-10/Dt 32/Mt 19,23-30

17 dimecres

Sant Isaac, patriarca
Sant Jacint de Polònia, dominic
Ez 34,1-11/Salm 22/Mt 20,1-16

18 dijous

—Santa Helena, emperadriu
Ez 36,23-28/Salm 50/Mt 22,1-14

19 divendres

—Santa Sara
—Sant Magí, ermità mr.
Ez 37,1-14/Salm 106/Mt 22,34-40

20 dissabte

—Sant Bernat de Claravall, abat
—Sant Samuel, profeta
Ez 43,1-7a/Salm 84/Mt 23,1-12

21 diumenge XXI de durant l'any/ Cicle C

—Sant Pius X, papa
Is 66,18-21/Salm 116/He 12,5-
7.11-13/Lc 13,22-30

Maria, senyal d'esperança segura i de consol

Romà Casanova, bisbe de Vic

Llegim en els documents del Concili Vaticà II: «La Mare de Jesús, així com ja glorificada en cos i ànima al cel és figura i començament de l'Església que arribarà a la perfecció en el segle futur, també en aquest món brilla com a senyal d'esperança segura i de consol per al Poble de Déu pelegrí, fins que arribi el dia del Senyor (cf. 2Pe 3,10)» (*Lumen gentium*, 68). Aquestes paraules ens encoratgen als qui pelegrinem per aquest món en aquest moment de la història, com també ho han fet en altres.

En una societat que reclama la sostenibilitat del planeta, hi ha qui exclou d'aquesta sensibilitat la vida humana

En el capítol 12 de l'Apocalipsi es posa en relació una dona *que tenia el sol per vestit, la lluna sota el peus i duia al cap una corona de dotze estrelles, amb un gran drac rogenic, que tenia set caps i dotze banyes*. En aquesta visió s'hi entreveuen també moments concrets de la història de l'Església en què els cristians hagueren de lluitar contra tota mena de poders que volien arrencar del seu cor el testimoni de Jesús. I el missatge fonamental és d'esperança i de consol.

En aquest tombant de la història en què ens pertoca de viure hi ha igualment ideologies que no són res més que plasmacions del drac rogenic de l'Apocalipsi i que contradiuen clarament la veritat de la naturalesa i la dignitat humana. De fet, neguen la sobirania de Déu sobre tot el que és creat, refusant la mateixa obra del creador. En una societat en què justament es defensa l'ecologia, que reclama la sostenibilitat del planeta, hi ha qui exclou d'aquesta sensibilitat la vida de la persona humana, tant en el si de la mare com en el llit del dolor, així com hi ha qui no respecta el cos humà en les seves característiques de feminitat i masculinitat. La

llibertat personal és un valor que s'ha de conjuminar amb la veritat. El rebuig al creador acaba amb el menyspreu de les seves criatures. Tota ideologia que contra la realitat vol imposar la seva concepció, com que nega la veritat, porta al relativisme, i aquest a l'individualisme, i aquest a l'egoisme que duu a la violència que demana el militarisme. La pau solament es construeix en la veritat i la justícia, amarades ambdues de l'amor misericordiós.

La fortalesa cristiana posa la seva confiança en l'amor de Déu, que mai no abandona la humanitat. I, en la lluita que ens pertoca de menar en aquests moments per no caure en mans dels poders imperants, Maria, assumpta al cel, brilla, segons ens diu el Vaticà II, com a senyal d'esperança segura i de consol per als qui pelegrinem pel món en aquest moment de la història.

